

עין משפט
גר מצוה
כז:

צא א מר סיב מהל
נירוסו הלכה וא
ושיין הנשמות ומתנד
משה סמג עשין מח
טושים הליעם מר קלב
טעפין ד:
צב ב מר סיב שס
הל' כח סמג עשין נ
טושים הליעם מר קלב
סד:
צב ד מר סיב שס דין
זה לא מוכר כדמסמ
ומיין כדמי מר קלב שמה
עלין) סמג שס טושים
הליעם מר קלב טעפין ד:
צבר ד מר סיב שס הלכה
כח טושים הליעם מר

הגהות הב"ח

(ב) גש' כנלל כל אלה
ולמה: (ג) שש היס
מהדרינן אמרי לא מושאלי
כלל וזמיתא זמיתא נמקח:
(ד) תוס' ד"ה דרשנו יס'
ועי' דבמחמ', י"ב פין
בש"ס ב"ח ס' רמ"ח
בזור דנור וז': (ד) ד"ה
מלא וז' וימסח דה"ס:
(ה) בא"ד וז' כחל
דימחות. י"ב דף קכ פ"א
ועי' כפוסות בדי' אמר
רנא:

מוסף רש"י

[illegible]

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

ת"ש חמור בסימני אובדן. צריימא היא: דרישהו אה הוא רמאי מאי לאו בסימני. וז"ל דנמנתי (לקמן כה): דריש מהאי קרא דלא יחזיר אף צסימני וי"ל דלשכתא היא דקדקתי עלה בצריימא משרבו הרמאים התקינו אבל הכא משמע ליה שהיא דרשה

גמורה מדקאמר ודי תעלה על דעמך
לומר כ"י (ג) וע"ל דנחמני מיירי
בדוע שהוא רמאי לך כ"ץ עדים
אבל הכא מיירי בסקתא דני אדם:
(ד) **מצאנו**. גט קסור בכים יחזיר
המואל לשנים או לנצל
השואלי בסימני היסם:
(ה) **וניהורש** (ש"א"ה). וא"ת ולומס
מהכא דסימנין

לדוריתא ובפרק נהרדא דבינחא
(ס) דף קה. וס' ד"ה מנא? ספין
נהרדא דסומין לדוריתא וי"ל דמ"י
לנאומה כגון שאלות שבעדו מנא
ומירי הכס' בענינות ע"י דרין
שבעדו מנא נאמן וה"י הוה מ"י
לדמיה הכס: **ב"י** ואינן משום
מפסטי. וא"ל והכתיב לא מתחשו
וי"ל שכלי צמא אש (שם דף קו.)
אמרין לא לבר שיש ב' דברים רפואה
אין זו משום דרכי האמורי:

וְאֵלֶּה יְהִיבָנוּ סִימָנִים מוֹבְחָקִין
דִּידֵהּ. לֹא מוֹבְחָקִין מִמֶּנּוּ
קֹאמֶר אֵלֶּה מוֹבְחָקִים מִסִּמְנֵי חֲבִירוֹ
כִּמוֹ שֶׁ אִימֶר מֵדַת אֲרֻכּוֹ אֵלֶּה אִימֶר
מֵדַת רַבּוֹ וּלְקִמָּן (דף כ"ה): נִמֵּי
דְקֹאמֶר לְעוֹלָם גְּלִימָא מִכְרִי וְלֹא
אִמֶר סִימָנִין מוֹבְחָקִין הֵסֵם נִמֵּי לֹא
מוֹבְחָקִים מִמֶּנּוּ קֹאמֶר אֵלֶּה שְׁלֵל אִמֶר
סִימָנִים טוֹבִים שִׁישׁ בּוֹ כִּי אִם
כְּסִימָנִין דְּסוּמָא וְחִידוּרֵי:
מֵלֵא

לאהדורי גט אשה בסימנים אי אמרת דאורייתא
 "מהדרין ואי אמרת דרבנן כי עבוד רבנן
 תקנתא בממונא אבל באיסורא לא עבוד רבנן
 תקנתא ת"ש אף השמלה היתה בכלל כל
 (6) אלו ולמה יצאת להקיש אליה ולומר לך
 מה שמלה מיוחדת שיש לה סימניה ויש לה
 תובעין חייב להכריז אף כל דבר שיש לה
 לו סימניה ויש לו תובעין חייב להכריז תנא
 תובעין אצטריכא ליה סימניה (6) כדי נסבא
 ת"ש חמור בסימני אוכף אימא בעדי אוכף
 ת"ש (10) והיה עמך עד דרוש אחיך אותו וכי
 תעלה על דעתך שיתננו לו קודם שידרשנו
 אלא דרשהו אם רמאי הוא או אינו רמאי
 מאי לאו בסימניה לא בעדיים ת"ש (11) אין
 מעדין אלא על פרצוף הפנים עם החוטם
 אע"פ שיש סימניה בגופו ובכליו שמע מינה
 סימניה לאו דאורייתא אמרי גופו דארזך וגוין
 כליו דחיישין לשאלה אי חיישין לשאלה
 חמור בסימני אוכף היכי מהדרין אמרי
 (9) אוכף לא שאולי אינשי אוכפא משום
 דמסקב ליה לחמרא איבעית אימא כליו
 בחיורי ובסומקי אלא הא דתנא (12) מצאו
 קשור בכיס בן בארנקי ובמכבתא או שמצאו
 בין כליו אפילו לזמן מרובה כשר ואי ס"ד
 חיישין לשאלה כי מצאו קשור בכיס אמא
 כשר ניהוש לשאלה אמרי כיס וארנקי וטבעת
 הלא משאלי אינשי כיס וארנקי משום דמסמני
 אי (10) אין מעדין על השומא ואלעזר בן מהבאי
 לאו בהא קמפלגי דת"ק סבר סימניה דרבנן
 דאורייתא אמר רבא דכ"ע סימניה דאורייתא
 מיפילגי מר שומא מצויה בבן גילו ומ"ס
 עית אימא דכ"ע שומא אינה מצויה בבן גילו
 נזות לאחר מיתה קמפלגי מר סבר סימניה
 מר סבר סימניה אין עשויים להשתנות לאחר
 עשויה להשתנות לאחר מיתה וסימניה דרבנן
 וא קמפלגי מ"ס שומא סימן מובהק הוא
 הוא אמר רבא את"ל סימניה לאו דאורייתא
 דניחא ליה למוצא אבידה דנהדר בסימניה
 נמי נהדרו ליה בסימניה אמר ליה רב ספרא
 צמו בממון שאינו שלו אלא ניהא ליה לבעל
 זה מידע ידע דעדים לית ליה ומימר אמר
 יבהקים דידה ואנא יהיבנא סימניה מובהקים
 דתנן "רבן שמעון בן גמליאל אומר אחד
 ולשה שלוו מן האחד יחזיר למלוה ניהא
 זה אמר ליה התם סברא הוא "אחד הלוח
 שכתי גבי מלוה לא שכתי ש"מ מלוה נפול
 לוח דגבי מלוה שכתי גבי לוח לא שכתי
 אלא

ידיה אלא חנא דכ"ע לא ידעי כו': אלא הא דתנן כו'. ואמרו להחזיר לו למלוה בלא עדים ליום ואם מן הלוקח נפלו שכבר פרעם מי יחזא ליה בתקנה זו שיתום המוציאם לכל האנשים ויזכר המוציאם עולמית דכל זמן שהם בידו ולא יחזירם למלוה הרי הם כפרופים ולא יחזא עליהם דבסמיניה: הכס. בסמינן כ' האי לא יחזקם לו בנימוסא דלוקח דודאי לאו מיניה נפיל

אניש ופשוטה היא. והא דאמרין אין מעידין על השומא. ושומא מצוה בכך גילו וסימנין עשויין להשתנות אחר המיתה כולן פשוטות ואפי' למאן דאמר סימנין לאו דאורייתא תן אם תן (7) סימנין מהו

מסורת הש"ס

(א) וְרִיבָה וְשִׁנְיָה (ב) לָקֵחַ
 כֶּהֱ (ג) יִצְמוֹת קָה (ד) וְצִמְיוֹן
 מִן (ה) יִצְמוֹת קָה (ו) שֶׁ
 בְּיָצְמוֹת אֵימָה בְּשִׁמּוֹת
 הַעֲשִׂיָּה בִּי וְעִשְׂיָה (ז) לְעִיל
 כֶּה (ח) שֶׁ (ט) וְיִכְעַל
 הַמֵּאֲזֵר הַקֶּשֶׁה לְפִירְשׁוֹ
 דַּח"ל מִשְׁמַלְה וְכו' וְסִי הָיָה
 שִׁיבִי אֶדְוִים שֶׁלֹּא רָמַז בִּי
 וְעִשְׂיָה (י) רַבְרַב מִן וְעִשְׂיָה
 הֵכֵל דְּכוּר אֶחָד

תורה אור השלם

וְאִם לֹא קָרֹב אֲחִיךָ
אֵלֶיךָ וְלֹא יִדְעֶנּוּ
וְאִסְתַּתּוּ אֶל תּוֹךְ בֵּיתְךָ
וְהָיָה עִמָּךְ עַד דָּרֹשׁ
אֲחִיךָ אֹתוֹ וְהִשְׁבֵּתוּ לוֹ.
דְּבָרִים כֵּךְ ב'

לְעֹזֵי רֵשׁ"י

דורויש"ר (רירוישי"ר).
לפציע, לשפשוף (את גב
החמור באוקף, שאינו הולם
אותו).
זורא"ה (זירוא"ה).
שומא.

רבינו חננאל

[illegible]